

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-114-06

Druk nr 943

Warszawa, 31 sierpnia 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ratyfikacji tekstu jednolitego
zmienionego Statutu Haskiej
Konferencji Prawa Prywatnego
Międzynarodowego, przyjętego w
Hadze dnia 30 czerwca 2005 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Zagranicznych.

(-) Jarosław Kaczyński

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 30 czerwca 2005 r. został przyjęty w Hadze tekst jednolity zmienionego Statutu Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego.

Po zaznajomieniu się z powyższym tekstem jednolitym zmienionego Statutu Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji tekstu jednolitego zmienionego Statutu Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego, przyjętego w Hadze dnia 30 czerwca 2005 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji tekstu jednolitego zmienionego Statutu Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego, przyjętego w Hadze dnia 30 czerwca 2005 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

wniosku o ratyfikację tekstu jednolitego zmienionego Statutu Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego, przyjętego w Hadze dnia 30 czerwca 2005 r.

1. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej umową międzynarodową

Haska Konferencja Prawa Prywatnego Międzynarodowego (zwana dalej „HKPPM”) jest najstarszą organizacją międzynarodową, której celem statutowym jest praca nad unifikacją norm międzynarodowego prawa prywatnego. Efektem tych prac są projekty konwencji wielostronnych dotyczące różnych gałęzi prawa prywatnego międzynarodowego, w tym uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach cywilnych i rodzinnych oraz ułatwienia współpracy organów sądowych różnych państw.

Od 1893 r. projekty konwencji regulujących zakres międzynarodowego prawa prywatnego podlegały negocjacjom podczas konferencji dyplomatycznych zwoływanych ad hoc w Hadze. Od nazwy miasta Haga przyjęta została późniejsza nazwa organizacji. Pierwsza konferencja dyplomatyczna po II wojnie światowej zwołana została dopiero w 1951 r. i na niej delegaci rządowi opracowali Statut Konferencji, który wszedł w życie dnia 15 lipca 1955 r. Statut ten nadał HKPPM stałe struktury organizacyjne, a tym samym przekształcił ją w stałą organizację międzynarodową.

Na wniosek Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 listopada 1983 r., Prezydium Rządu wydało postanowienie nr 6/84 z dnia 20 stycznia 1984 r. w sprawie przystąpienia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do Konferencji Haskiej Międzynarodowego Prawa Prywatnego (niepublikowane). Wraz ze złożeniem przez Ministra Spraw Zagranicznych w dniu 29 maja 1984 r. oświadczenia o przyjęciu Statutu, Polska, zgodnie z art. 2 Statutu, stała się członkiem HKPPM.

Obecnie 65 państw jest członkami¹⁾ HKPPM, a w tym wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej. Pod auspicjami HKPPM po drugiej wojnie światowej powstało 36 konwencji, z których 13 zostało ratyfikowanych przez Polskę²⁾.

W systemie prawnym Unii Europejskiej, której Rzeczpospolita Polska jest członkiem od 2004 r. stopniowo narastają problemy związane z rozgraniczeniem zakresu zastosowania instrumentów wspólnotowych oraz konwencji haskich, co wywołuje również wątpliwości odnośnie do zakresu i charakteru kompetencji Wspólnoty Europejskiej oraz jej państw członkowskich do działania na forum HKPPM.

Traktat z Amsterdamu zmieniający Traktat o Unii Europejskiej, traktaty ustanawiające Wspólnoty Europejskie i niektóre związane z nimi akty, podpisany dnia 2 października 1997 r., włączył współpracę sądową w sprawach cywilnych w ramach państw członkowskich Unii Europejskiej do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (zwany dalej „TWE”) jako element tytułu VI „Wizy, azyl, imigracja i inne polityki związane ze swobodnym przepływem osób”. Dzięki kompetencji przewidzianej w art. 65 w związku z art. 61 TWE, Wspólnota podjęła wiele działań legislacyjnych

¹⁾ Wszystkie państwa Unii Europejskiej, a także Bułgaria i Rumunia oraz Albania, Argentyna, Australia, Białoruś, Bośnia i Hercegowina, Brazylia, Chile, Chiny, Egipt, Federacja Rosyjska, Gruzja, Islandia, Izrael, Japonia, Jordania, Kanada, Kroatia, Macedonia, Malezja, Meksyk, Monaco, Maroko, Nowa Zelandia, Norwegia, Panama, Paragwaj, Peru, Republika Korei, Republika Południowej Afryki, Serbia i Czarnogóra, Sri Lanka, Stany Zjednoczone, Surinam, Szwajcaria, Turcja, Ukraina, Urugwaj, Wenezuela.

²⁾ Konwencja dotycząca procedury cywilnej, podpisana w Hadze dnia 1 marca 1954 r. (Dz. U. z 1963 r. Nr 17, poz. 90); Konwencja o właściwości organów i prawie właściwym w zakresie ochrony małoletnich, sporządzona w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 106, poz. 519); Konwencja dotycząca kolizji praw w przedmiocie formy rozporządzeń testamentowych, sporządzona w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 34, poz. 284); Konwencja znosząca wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzona w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 112, poz. 938); Konwencja o doręczaniu za granicą dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych, sporządzona w Hadze dnia 15 listopada 1965 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 87, poz. 968); Konwencja o uznawaniu rozwodów i separacji, sporządzona w Hadze dnia 1 czerwca 1970 r. (Dz. U. z 2001 r. Nr 53, poz. 561); Konwencja o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych, sporządzona w Hadze dnia 2 października 1973 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 39, poz. 444); Konwencja o przeprowadzaniu dowodów za granicą w sprawach cywilnych lub handlowych, przyjęta w Hadze dnia 18 marca 1970 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 582 i Nr 115, poz. 1215); Konwencja o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń odnoszących się do obowiązków alimentacyjnych, sporządzona w Hadze dnia 2 października 1973 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 2, poz. 13); Konwencja o prawie właściwym dla wypadków drogowych, sporządzona w Hadze dnia 4 maja 1971 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 63, poz. 585); Konwencja dotycząca cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, sporządzona w Hadze dnia 25 października 1980 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 108, poz. 528 oraz z 1999 r. Nr 93, poz. 1085); Konwencja o ułatwieniu dostępu do wymiaru sprawiedliwości w stosunkach międzynarodowych, sporządzona w Hadze dnia 25 października 1980 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 18, poz. 86); Konwencja o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego, sporządzona w Hadze dnia 29 maja 1993 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 39, poz. 448 oraz z 2002 r. Nr 1, poz. 17). Ponadto Polskę wiążą jeszcze trzy przedwojenne konwencje haskie: Konwencja dotycząca uregulowania opieki nad małoletnimi, podpisana w Hadze dnia 12 czerwca 1902 r. (Dz. U. z 1929 r. Nr 80, poz. 596); Konwencja dotycząca ubezwłasnowolnienia i analogicznych zarządzeń opiekuńczych, podpisana w Hadze dnia 17 lipca 1905 r. (Dz. U. z 1929 r. Nr 80, poz. 598) i Konwencja dotycząca procedury cywilnej, podpisana w Hadze dnia 17 lipca 1905 r. (Dz. U. z 1926 r. Nr 126, poz. 734 oraz z 1927 r. Nr 91, poz. 821).

obejmujących między innymi jurysdykcję i uznawanie orzeczeń³⁾, postępowanie dowodowe⁴⁾, doręczanie dokumentów⁵⁾, postępowanie upadłościowe⁶⁾ oraz pomoc prawną⁷⁾. Obecnie trwają prace legislacyjne nad wspólnotowym ujednoczeniem prawa prywatnego międzynarodowego, m.in. w dziedzinie zobowiązań pozaumownych⁸⁾ oraz pewnych aspektów procedury cywilnej⁹⁾.

Zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, jeżeli Wspólnota Europejska skorzystała z kompetencji wewnętrznej w określonej dziedzinie, posiada ją także równolegle w ramach stosunków zewnętrznych (tzw. doktryna ERTA). Prawo wspólnotowe wymaga zatem, żeby Wspólnota Europejska stała się stroną tych konwencji haskich, których przedmiotem są dziedziny uregulowane instrumentami wspólnotowymi. Ze względu na Rozszerzający się obszar regulacji objętej kompetencjami WE oznacza to w praktyce, że państwa członkowskie WE nie mogą już samodzielnie negocjować i przystępować do konwencji haskich.

Wspólnota Europejska nie może aktualnie zostać członkiem HKPPM, ponieważ Statut HKPPM nie przewiduje członkostwa organizacji międzynarodowych. Taki stan prawny powoduje, że status WE, która dotychczas występuje na forum HKPPM jako „obserwator” negocjacji, nie jest zgodny z zasadami działania tej organizacji.

³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. o jurysdykcji oraz uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych; Dz.Urz. WE Wydanie specjalne 2004, rozdz. 19, t. IV, str. 42; rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000; Dz.Urz. WE Wydanie specjalne 2004, rozdz. 19, t. VI, str. 243; rozporządzenie (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (jeszcze urzędowo nieopublikowane w języku polskim).

⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. o współpracy między sądami Państw Członkowskich w zakresie przeprowadzania dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych; Dz.Urz. WE Wydanie specjalne 2004, rozdz. 19, t. IV, str. 121.

⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 z dnia 29 maja 2000 r. o doręczaniu dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych w Państwach Członkowskich, Dz.Urz. WE Wydanie specjalne 2004, rozdz. 19, t. I, str. 227.

⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego; Dz.Urz. WE Wydanie specjalne 2004, rozdz. 19, t. I, str. 191.

⁷⁾ Dyrektywa Rady 2002/8/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w celu usprawnienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sporach transgranicznych poprzez ustanowienie minimalnych wspólnych zasad odnoszących się do pomocy prawnej w sporach o tym charakterze; Dz.Urz. WE Wydanie specjalne 2004, rozdz. 19, t. VI, str. 90.

⁸⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych („Rzym II”), COM(2003) 427 końcowy.

⁹⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającego procedurę Europejskiego nakazu zapłaty, COM(2004) 173 końcowy; Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń, COM(2005) 87 końcowy.

Rozwiązaniem powyższych problemów jest przystąpienie WE do HKPPM. Postulat taki zawarty został w Programie Haskim przyjętym przez Radę Europejską w dniu 5 listopada 2004 r.¹⁰⁾ W dniu 19 grudnia 2002 r. WE wystąpiła z wnioskiem o członkostwo w HKPPM, rozpoczynając tym samym proces negocjacji zmian Statutu HKPPM. Negocjacje zakończyły się przyjęciem zmienionego tekstu Statutu podczas Dwudziestej Sesji Konferencji HKPPM w dniu 30 czerwca 2005 r. oraz uznaniem tekstu jednolitego Statutu w języku angielskim za autentyczny na równi z tekstem w języku francuskim (przed zmianami) dotychczas uznawanym za wyłącznie autentyczny.

2. Różnice w dotychczasowym i projektowanym stanie prawnym

Najistotniejszą zmianą Statutu HKPPM, przyjętą na Dwudziestej Sesji Konferencji, jest dodanie nowego art. 3, który reguluje zasady, na jakich organizacje międzynarodowe mogą przystępować oraz wykonywać swoje prawa członkowskie w HKPPM.

O przystąpienie do HKPPM mogą ubiegać się tylko takie Regionalne Organizacje Integracji Gospodarczej (zwane dalej „ROIG”), które zostały utworzone przez suwerenne państwa oraz którym państwa członkowskie przekazały kompetencje w dziedzinach należących do zakresu HKPPM, łącznie z władzą do podejmowania w tych dziedzinach rozstrzygnięć je wiążących (art. 3 ust. 2). Zgodę na przystąpienie wyrażają państwa członkowskie na posiedzeniu poświęconym sprawom ogólnym i politycznym, na którym obecna jest większość państw członkowskich, a decyzja podjęta zostaje większością oddanych głosów (art. 3 ust. 1). W trakcie negocjacji do najbardziej kontrowersyjnych zagadnień należały zasady, na jakich ROIG oraz jej państwa członkowskie mają wykonywać swoje prawa członkowskie w HKPPM. Ostatecznie przyjęte rozwiązanie przewiduje, że państwa członkowskie tworzące ROIG oraz sama ROIG, w sferach odpowiadających ich kompetencjom, będą alternatywnie wykonywać swoje prawa członkowskie w HKPPM (art. 3 ust. 7).

¹⁰⁾ Punkt 3.4.5 Programu Haskiego: wzmocnienie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej; Dz.Urz. UE C 53 z 3.03.2005, str. 1.

Kluczowe zatem będzie dokładne rozgraniczenie kompetencji między ROIG oraz jej państwami członkowskimi. Stąd też obowiązek złożenia stosownego oświadczenia w sprawie kompetencji nałożony został zarówno na ROIG, i to już w momencie składania wniosku o członkostwo (art. 3 ust. 3), jak i na państwa członkowskie (art. 3 ust. 4). Mają oni obowiązek udzielania informacji na temat kompetencji w tych sprawach, które są przedmiotem obrad HKPPM, na wniosek każdego jej członka (art. 3 ust. 6). Ponadto w art. 3 ust. 5 zapisano domniemanie rozstrzygające, że w razie wątpliwości kompetencję mają państwa członkowskie.

Prawo głosu zachowują zarówno państwa członkowskie, jak i nabywa je ROIG, przy czym „zawsze gdy Organizacja Członkowska wykonuje swoje prawo głosu, jej Państwa Członkowskie nie wykonują swoich praw głosu i odwrotnie” (art. 3 ust. 8 zd. 2). Podczas posiedzeń HKPPM ROIG będzie miała tyle głosów, ile państw będących członkami ROIG, które przekazały jej swoje kompetencje, zgłosiło swój udział w danym posiedzeniu (art. 3 ust. 8 zd. 1). Na tym tle istotną zmianą jest wprowadzenie do Statutu przepisu stanowiącego, że „Sesje, Rada oraz Komisje Specjalne działają w możliwie największym stopniu na zasadzie konsensusu” (art. 8 ust. 2). Dotychczas nie było żadnej statutowej regulacji w tym względzie. Natomiast w oparciu o Regulamin Obrad Plenarnych¹¹⁾ długoletnią praktyką HKPPM było przyjmowanie ostatecznego tekstu konwencji w drodze głosowania zwykłą większością.

Drugą ważną zmianą jest nowelizacja trybu przyszłych zmian Statutu. Dotychczasowy art. 12 przewidywał jedynie, że „zmiany niniejszego Statutu wymagają zatwierdzenia przez dwie trzecie członków”. Związane z tym przepisem wątpliwości interpretacyjne rozwiewa nowy art. 13 wprowadzający bardziej rozbudowaną regulację, która uzależnia przyszłe zmiany od zgody wszystkich państw: „Zmiany statutu muszą zostać przyjęte w drodze konsensusu przez państwa członkowskie obecne na posiedzeniu dotyczącym spraw ogólnych i polityki” (art. 13 ust. 1). „Zmiany wchodzi w życie wobec wszystkich członków trzy miesiące po ich zatwierdzeniu

¹¹⁾ Por. art. 3 i n. Regulaminu Obrad Plenarnych (Rules of Procedure for Plenary Meetings).

przez dwie trzecie państw członkowskich zgodnie z ich odpowiednimi procedurami wewnętrznymi, lecz nie wcześniej niż dziewięć miesięcy od daty ich przyjęcia” (art. 13 ust. 2). Powyższe terminy można zmienić (art. 13 ust. 3).

Trzecia grupa zmian dotyczy organów HKPPM.

Jako nowy organ powołana zostaje Rada do Spraw Ogólnych oraz Polityki (art. 4 ust. 1), która przejmuje większość dotychczasowych zadań holenderskiego Komitetu Państwowego, tj. czuwanie nad funkcjonowaniem HKPPM, w tym kierowanie działalnością Stałego Biura (art. 4 ust. 2), decydowanie o umieszczeniu wniosku w porządku obrad (art. 4 ust. 3), kierowanie wniosków do rządu Królestwa Niderlandów o zwołanie Nadzwyczajnej Sesji Konferencji (art. 4 ust. 7), powoływanie w czasie między sesjami Komisji Specjalnych (art. 8 ust. 1) oraz zatwierdzenie regulaminu (art. 14 ust. 2).

W gestii holenderskiego Komitetu Państwowego pozostawiono jedynie pewne funkcje reprezentacyjne, tj. ustalanie dnia Sesji Dyplomatycznych (art. 4 ust. 4), zwracanie się do rządu Królestwa Niderlandów w celu zwołania członków (art. 4 ust. 5), przewodniczenie Sesjom Konferencji (art. 4 ust. 5) oraz funkcje konsultacyjne (art. 4 ust. 8).

Postanowiono usankcjonować dotychczasową praktykę i zwiększyć statutową liczbę Sekretarzy Stałego Biura z dwóch do czterech (art. 5 ust. 1) oraz rozszerzyć kryteria uwzględniane przy ich mianowaniu (art. 5 ust. 2 zd. 2).

Pomimo zmian redakcji przepisów dotyczących zasad finansowania HKPPM, zasady te dla dotychczasowych państw członkowskich pozostały bez zmian (art. 9 i 10)¹²⁾, z tym wyjątkiem, że rząd Królestwa Niderlandów przejmie na siebie dodatkowo koszty powstałe w wyniku zwołania Sesji Nadzwyczajnych (art. 11 ust. 1). Natomiast odnośnie do ROIG ustalono, że nie będą one – dodatkowo do swoich państw członkowskich – partycypować

¹²⁾ Szczegółowe zasady opracowywania budżetu oraz podziału kosztów zawiera Regulamin ds. budżetu przyjęty dnia 4 listopada 1994 r. (Regulations on Budgetary Questions adopted on 4 November 1994).

w rocznym budżecie HKPPM, lecz pokrywać koszty administracyjne wynikające z ich członkostwa (art. 9 ust. 2).

Ponadto tekst Statutu zawiera liczne zmiany redakcyjne, zmianę numeracji przepisów (od art. 3), a jego angielska wersja językowa staje się jednakowo autentyczna z francuską.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne związania się umową międzynarodową

Przyjęcie zmienionego Statutu HKPPM umożliwiającego przystąpienie Wspólnoty Europejskiej do tej organizacji będzie miała korzystne skutki polityczne, gdyż wzmocni pozycję negocjacyjną Wspólnoty Europejskiej oraz jej państw członkowskich na forum światowym, co pozwoli Polsce wywierać skuteczniejszy wpływ na kształt przyszłych konwencji haskich. Umożliwi to pełniejszą harmonizację instrumentów wspólnotowych z konwencjami haskimi, a większa spójność rozwiązań umożliwi bardziej efektywną realizację ich celów. Lepiej dostosowane instrumenty będą miały korzystne skutki społeczne i gospodarcze także dla podmiotów polskich.

Ratyfikowanie tekstu jednolitego zmienionego Statutu HKPPM nie pociągnie za sobą zwiększenia obecnych zobowiązań finansowych dla Skarbu Państwa.

Poza zmianami opisanymi w pkt 2 nie przewiduje się innych skutków prawnych dla polskiego systemu prawa.

4. Wyjaśnienie wyboru trybu związania Rzeczypospolitej Polskiej umową międzynarodową

Podczas XX Sesji HKPPM, odbywającej się w Hadze w dniach 14-30 czerwca 2005 r., delegaci rządowi państw członkowskich Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego (bez pełnomocnictw rządowych) podjęli szereg decyzji, które zostały zawarte w Akcie Końcowym XX Sesji HKPPM. Akt Końcowy XX Sesji HKPPM wraz z aneksem nie

stanowi umowy międzynarodowej w rozumieniu ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824). Zawiera on postanowienia o:

- przedstawieniu przez delegatów swoim rządów opracowanej w ramach HKPPM Konwencji o wyborze drogi ugod sądowych (Convention on choice of court agreements), w celu jej podpisania, a następnie związania się nią lub przystąpienia,
- przyjęciu poprawek do Regulaminu Procedur dla Spotkań Plenarnych stosowanych do Sesji Dyplomatycznych Konferencji, jak i do spotkań Rady i Specjalnych Komisji,
- przyjęciu zmian do Statutu HKPPM z zamiarem przedłożenia ich państwow członkowskim HKPPM do zatwierdzenia zgodnie z art. 12 Statutu HKPPM,
- przyjęciu angielskiej wersji tekstu jednolitego Statutu HKPPM, jako jednakowo autentycznego z tekstem francuskim. Tekst ten stanowi załącznik do Aktu Końcowego XX Sesji HKPPM.

W Akcie Końcowym XX Sesji HKPPM delegaci szczegółowo określili także procedurę wejścia w życie zmienionego Statutu HKPPM. Zgodnie z ich wytycznymi, Sekretarz Generalny HKPPM zwrócił się do państw członkowskich HKPPM o przekazanie, na podstawie art. 12 Statutu HKPPM, w drodze notyfikacji do Stałego Biura ich decyzji/głosów w terminie 9 miesięcy od dnia zakończenia XX Sesji. Jeżeli w terminie do dnia 31 marca 2006 r. zostanie zebrana konieczna większość 2/3 głosów za przyjęciem zmian Statutu HKPPM, wówczas Sekretarz Generalny przedstawi tzw. proces-verbal precyzujący, które państwa członkowskie złożyły swoje głosy i zadeklarowały w ten sposób przyjęcie zmienionego Statutu HKPPM.

Data wejścia w życie zmienionego Statutu HKPPM będzie pierwszy dzień miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od daty przedstawienia proces-verbal. W związku z powyższym, w klauzuli końcowej kopii

oznaczonej przez Stałe Biuro HKPPM certyfikatem zgodności z oryginałem, nie została podana data wejścia w życie zmiany Statutu HKPPM.

Tekst jednolity zmienionego Statutu HKPPM stanowi wielostronną umowę międzynarodową dotyczącą członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w organizacji międzynarodowej, a więc kwestii, o której mowa w art. 89 ust. 1 pkt 3 Konstytucji RP, w związku z tym, stosownie do art. 12 ust. 2 ustawy o umowach międzynarodowych, wymaga ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie (tzw. duża ratyfikacja).

Rzeczpospolita Polska od 1984 r. jest członkiem HKPPM, do której przystąpiła zgodnie z ówczesnie obowiązującymi przepisami – w drodze jedynie zatwierdzenia przez Prezydium Rządu wniosku Ministra Sprawiedliwości o przystąpienie do Statutu MKPPM z 1955 r. Obecne przepisy Konstytucji RP i ustawy o umowach międzynarodowych przewidują złożoną procedurę ratyfikacyjną umów międzynarodowych dotyczących polskiego członkostwa w organizacjach międzynarodowych. Art. 89 ust. 1 pkt 3 nie precyzuje i nie ogranicza zakresu spraw związanych z organizacjami międzynarodowymi wyłącznie do kwestii przystępowania do nich. Tak daleko idące zmiany w Statucie HKPPM, jak przyjęcie Wspólnot Europejskich do organizacji, nie mają charakteru wyłącznie zmiany zakresu obowiązywania Statutu HKPPM o znaczeniu proceduralnym i w systemie prawa wewnętrznego państw członkowskich podlegają dalszej procedurze, co w Rzeczypospolitej Polskiej oznacza zastosowanie trybu ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy o umowach międzynarodowych.

Zmiany w Statucie HKPPM mają charakter zasadniczy i systemowy, dotyczą podstawowych zasad funkcjonowania tej organizacji międzynarodowej przez usystematyzowanie oraz nową regulację jej struktury organizacyjnej, w skład której wchodzi – obok jej organów – wszystkie państwa członkowskie.

Dodatkowo przyjęta została i uznana za tekst autentyczny angielska wersja jednolitego tekstu Statutu HKPPM. Pierwotny tekst Statutu z 1955 r., który Rzeczpospolita Polska przyjęła w 1984 r., miał jedynie wersję

francuskojęzyczną i nie został ratyfikowany na mocy ówczesnie obowiązujących przepisów, ani opublikowany w Dzienniku Ustaw, co pozwoliłoby obecnie na zastosowanie art. 241 Konstytucji RP i uznanie Statutu za umowę międzynarodową, do której stosuje się przepisy art. 91 Konstytucji RP, ponieważ dotyczy ona kategorii spraw wymienionych w art. 89 ust. 1 Konstytucji RP.

Mając powyższe na uwadze, do ratyfikacji tekstu jednolitego zmienionego Statutu HKPPM nie stosuje się art. 23 pkt 2 i art. 25 ust. 2 ustawy o umowach międzynarodowych dotyczących „zmiany, która nie polega na zawarciu nowej umowy międzynarodowej”. Przyjęcie takiego rozwiązania pozwoli na uniknięcie późniejszych komplikacji przy publikacji umowy międzynarodowej spowodowanych różnicami między dawnym a obowiązującym systemem prawnym.

5. Podmioty prawa krajowego, których dotyczy umowa międzynarodowa

Podmiotami prawa krajowego, których dotyczy tekst jednolity zmienionego Statutu HKPPM, są organy administracji rządowej. Zmiany Statutu HKPPM przyjęte w dniu 30 czerwca 2005 r. mają charakter proceduralny i nie dotyczą bezpośrednio osób fizycznych i prawnych.

6. Sposób, w jakim umowa międzynarodowa dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Tekst jednolity zmienionego Statutu HKPPM nie dotyczy uregulowań prawa krajowego.

7. Środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania umowy międzynarodowej

Zmieniony Statut HKPPM nie wymaga przyjęcia środków prawnych w celu wykonania wynikających z niego zobowiązań, umożliwia natomiast podjęcie decyzji Rady UE w sprawie przystąpienia WE do HKPPM, w której przyjmowaniu Polska będzie uczestniczyć.

Lista Państw Członków Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego

Stan na dzień 26 lipca 2006 r.

Liczba Państw: 65

Republika Albanii, Republika Argentyńska, Związek Australijski, Republika Austrii, Republika Białorusi, Królestwo Belgii, Bośnia i Hercegowina, Federacyjna Republika Brazylii, Republika Bułgarii, Kanada, Republika Chile, Chińska Republika Ludowa, Republika Chorwacji, Republika Cypryjska, Republika Czeska, Królestwo Danii, Arabska Republika Egiptu, Republika Estońska, Republika Finlandii, Republika Francuska, Gruzja, Republika Federalna Niemiec, Republika Grecka, Republika Węgierska, Republika Islandii, Irlandia, Państwo Izrael, Republika Włoska, Japonia, Jordañskie Królestwo Haszymidzkie, Republika Korei, Republika Łotewska, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Malezja, Republika Malty, Meksykańskie Stany Zjednoczone, Monako, Królestwo Marokańskie, Królestwo Niderlandów, Nowa Zelandia, Królestwo Norwegii, Republika Panamy, Republika Paragwaju, Republika Peru, Rzeczpospolita Polska, Republika Portugalska, Rumunia, Federacja Rosyjska, Serbia i Czarnogóra, Republika Słowacka, Republika Słowenii, Republika Południowej Afryki, Królestwo Hiszpanii, Demokratyczno – Socjalistyczna Republika Sri Lanki, Republika Surinamu, Królestwo Szwecji, Konfederacja Szwajcarska, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Republika Turcji, Ukraina, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Stany Zjednoczone Ameryki, Wschodnia Republika Urugwaju, Boliwariańska Republika Wenezueli.

STATUT

HASKIEJ KONFERENCJI PRAWA PRYWATNEGO MIĘDZYNARODOWEGO

(Wszedł w życie dnia 15 lipca 1955 r. Zmieniony dnia ... 200... r.)

Rządy następujących Państw:

Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Austrii, Królestwa Belgii, Królestwa Danii, Królestwa Hiszpanii, Republiki Finlandii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Japonii, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Królestwa Norwegii, Królestwa Niderlandów, Republiki Portugalskiej, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Królestwa Szwecji oraz Konfederacji Szwajcarskiej;

biorąc pod uwagę stały charakter Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego;

dążąc do podkreślenia tego charakteru;

uznając, że w tym celu pożądanym jest nadać Konferencji Statut;

porozumiały się co do następujących postanowień:

Artykuł 1

Celem Haskiej Konferencji jest praca nad stopniowym ujednoczaniem przepisów prawa prywatnego międzynarodowego.

Artykuł 2

1. Członkami Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego są Państwa, które uczestniczyły w co najmniej jednej sesji Konferencji oraz przyjmą niniejszy Statut.

2. Każde inne Państwo, którego uczestnictwo z prawnego punktu widzenia jest ważne dla prac Konferencji może zostać jej Członkiem. O przystąpieniu nowych Państw Członkowskich decydują Rządy uczestniczących Państw na wniosek co najmniej jednego z nich, większością oddanych głosów, w terminie sześciu miesięcy od dnia, w którym wniosek ten został przedłożony Rządom.

3. Przystąpienie staje się skuteczne z chwilą przyjęcia niniejszego Statutu przez dane Państwo.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie Konferencji zebrane na posiedzeniu poświęconym sprawom ogólnym i politycznym, na którym obecna jest większość Państw Członkowskich, mogą większością oddanych głosów wyrazić zgodę na przystąpienie jako Członka również dowolnej Regionalnej Organizacji Integracji Gospodarczej na jej wniosek złożony do Sekretarza Generalnego. Jeżeli niniejszy Statut używa pojęcia „Członek” rozumie się przez to taką Organizację Członkowską, chyba że odpowiedni przepis stanowi wyraźnie inaczej. Przystąpienie staje się skuteczne z chwilą przyjęcia Statutu przez Regionalną Organizację Integracji Gospodarczej.

2. Uprawniona do ubiegania się o członkostwo w Konferencji Regionalna Organizacja Integracji Gospodarczej, musi być utworzona przez suwerenne państwa, które przekazały jej kompetencje w dziedzinach należących do zakresu Konferencji, łącznie z upoważnieniem do podejmowania w tych dziedzinach rozstrzygnięć wiążących jej Państwa Członkowskie.

3. Każda Regionalna Organizacja Integracji Gospodarczej ubiegająca się o członkostwo, przedkłada, w chwili składania wniosku, oświadczenie w sprawie kompetencji wyszczególniające dziedziny przekazane przez Państwa Członkowskie do jej kompetencji.
4. Każda Organizacja Członkowska oraz jej Państwa Członkowskie zapewniają, że każda zmiana dotycząca kompetencji Organizacji Członkowskiej lub dotycząca jej członkostwa zostanie notyfikowana Sekretarzowi Generalnemu, który przekaze taką informację innym Członkom Konferencji.
5. Przyjmuje się, że Państwa Członkowskie Organizacji Członkowskiej zachowują kompetencję we wszystkich dziedzinach, które nie zostały wyraźnie wskazane w oświadczeniu bądź notyfikowane.
6. Każdy Członek Konferencji może skierować wniosek do Organizacji Członkowskiej oraz do jej Państw Członkowskich o udzielenie informacji, czy Organizacja Członkowska ma kompetencję w poszczególnej sprawie, którą zajmuje się Konferencja. Organizacja Członkowska oraz jej Państwa Członkowskie zapewniają, że informacja na taki wniosek zostanie udzielona.
7. Organizacja Członkowska wykonuje prawa członkowskie wraz z jej Państwami Członkowskimi, które są Członkami Konferencji, na zasadzie alternatywy, w zależności od indywidualnych kompetencji.
8. Organizacja Członkowska może wykonywać prawo głosu w sprawach należących do jej kompetencji, na każdym posiedzeniu Konferencji, w którym jest uprawniona do wzięcia udziału, przy czym przysługuje jej liczba głosów równa liczbie jej Państw Członkowskich, które przekazały jej kompetencje w danej dziedzinie, oraz które są uprawnione do głosowania i zgłosiły swój udział w danym posiedzeniu. Zawsze gdy Organizacja Członkowska wykonuje swoje prawo głosu, jej Państwa Członkowskie nie wykonują swoich praw głosu i odwrotnie.
9. "Regionalna Organizacja Integracji Gospodarczej" oznacza organizację międzynarodową, utworzoną przez suwerenne Państwa, której jej Państwa Członkowskie przekazały kompetencje w szerokim zakresie, łącznie z upoważnieniem do podejmowania w tych dziedzinach rozstrzygnięć wiążących jej Państwa Członkowskie.

Artykuł 4

1. Nad funkcjonowaniem Konferencji czuwa Rada do Spraw Ogólnych oraz Polityki (dalej zwana „Radą”), która składa się z wszystkich Członków. Co do zasady posiedzenia Rady odbywają się corocznie.
2. Rada zapewnia funkcjonowanie Konferencji za pomocą Stałego Biura, którego działalnością kieruje.
3. Rada bada wszystkie wnioski, które mają zostać umieszczone w porządku obrad Konferencji. Według własnego uznania decyduje jak należy postąpić z danym wnioskiem.
4. Po konsultacji z Członkami Konferencji, Stały Komitet Rządowy Królestwa Niderlandów, powołany Dekretem Królewskim z dnia 20 lutego 1897 r. w celu wspierania kodyfikacji prawa prywatnego międzynarodowego, ustala po konsultacji z Członkami Konferencji datę Sesji Dyplomatycznych.
5. Stały Komitet Rządowy Królestwa Niderlandów zwraca się do Rządu Królestwa Niderlandów, w celu zwołania Członków. Przewodniczący Stałego Komitetu Rządowego Królestwa Niderlandów przewodniczy Sesjom Konferencji.
6. Zwyczajne Sesje Konferencji odbywają się zasadniczo co cztery lata.
7. W razie potrzeby Rada może, po konsultacji ze Stałym Komitetem Rządowym Królestwa Niderlandów, skierować wniosek do Rządu Niderlandów o zwołanie Nadzwyczajnej Sesji Konferencji.

8. Rada może konsultować się z Stałym Komitetem Rządowym Królestwa Niderlandów w każdej innej kwestii mającej znaczenie dla Konferencji.

Artykuł 5

1. Stałe Biuro ma swoją siedzibę w Hadze. Składa się z Sekretarza Generalnego oraz czterech Sekretarzy, którzy są mianowani przez Rząd Królestwa Niderlandów po przedstawieniu przez Stały Komitet Rządowy Królestwa Niderlandów.

2. Sekretarz Generalny oraz Sekretarze muszą legitymować się stosowną wiedzą prawniczą oraz doświadczeniem praktycznym. Przy mianowaniu uwzględnia się również różnorodność reprezentacji geograficznej i stopień biegłości w prawie.

3. Można zwiększyć liczbę Sekretarzy po konsultacji z Radą oraz zgodnie z Artykułem 10.

Artykuł 6

Pod kierownictwem Rady Stałe Biuro ma za zadanie:

- a) przygotować oraz organizować sesje Haskiej Konferencji oraz posiedzeń Rady i Komisji Specjalnych;
- b) pełnić funkcję sekretariatu wspomnianych wyżej sesji oraz posiedzeń;
- c) wykonywać wszystkie zadania, które należą do działalności sekretariatu.

Artykuł 7

1. Mając na względzie ułatwienie komunikacji pomiędzy Członkami Konferencji oraz Stałym Biurem, Rząd każdego Państwa Członkowskiego wyznacza organ krajowy, a każda Organizacja Członkowska wyznacza organ kontaktowy.

2. Stałe Biuro może porozumiewać się ze wszystkimi wyznaczonymi w ten sposób organami oraz z właściwymi organizacjami międzynarodowymi.

Artykuł 8

1. Sesja, a w czasie pomiędzy sesjami Rada, może powołać Komisję Specjalną w celu przygotowania projektu konwencji lub zbadania zagadnień prawa prywatnego międzynarodowego, które należą do zakresu Konferencji.

2. Sesje, Rada oraz Komisje Specjalne działają w możliwie największym stopniu na zasadzie konsensusu.

Artykuł 9

1. Koszty budżetowe Konferencji rozkłada się pomiędzy Państwa Członkowskie Konferencji.

2. Organizacja Członkowska nie ma obowiązku uiszczania obok swoich Państw Członkowskich corocznej składki do budżetu Konferencji, winna jednak uiścić kwotę ustaloną przez Konferencję po konsultacji z Organizacją Członkowską, w celu pokrycia dodatkowych wydatków administracyjnych wynikających z jej członkostwa.

3. Koszty podróży oraz pobytu delegatów na posiedzeniach Rady oraz Komisji Specjalnych ponoszą zawsze reprezentowani Członkowie.

Artykuł 10

1. Projekt budżetu Konferencji przedkłada się co roku Radzie Przedstawicieli Dyplomatycznych Państw Członkowskich w Hadze celem zatwierdzenia.

2. Przedstawiciele ci stanowią również o tym, w jaki sposób podzielone zostaną pomiędzy Państwami Członkowskimi koszty, które zgodnie z projektem budżetu mają być przez nich pokryte.

3. Przedstawiciele Dyplomatyczni zbierają się w tym celu pod przewodnictwem Ministra Spraw Zagranicznych Królestwa Niderlandów.

Artykuł 11

1. Koszty powstałe w wyniku zwołania Sesji Zwyczajnych i Nadzwyczajnych Konferencji pokrywa rząd Królestwa Niderlandów.

2. Koszty podróży oraz pobytu delegatów zawsze pokrywają delegujący ich Członkowie.

Artykuł 12

Zwyczajowe zasady działania Konferencji pozostają w mocy, o ile nie są sprzeczne z niniejszym Statutem bądź Regulaminami.

Artykuł 13

1. Zmiany Statutu muszą zostać przyjęte w drodze konsensusu przez Państwa Członkowskie obecne na posiedzeniu dotyczącym spraw ogólnych i polityki.

2. Zmiany wchodzi w życie wobec wszystkich Członków trzy miesiące po ich zatwierdzeniu przez dwie trzecie Państw Członkowskich zgodnie z ich odpowiednimi procedurami wewnętrznymi, lecz nie wcześniej niż dziewięć miesięcy od daty ich przyjęcia.

3. Na posiedzeniu, o którym mowa w ust. 1 można w drodze konsensusu zmienić terminy, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 14

W celu zapewnienia wykonania postanowień niniejszego Statutu zostaną one uzupełnione Regulaminami. Regulaminy są opracowywane przez Stałe Biuro oraz przedkładane Sesji Dyplomatycznej, Radzie Przedstawicieli Dyplomatycznych lub Radzie do Spraw Ogólnych i Polityki celem zatwierdzenia.

Artykuł 15

1. Niniejszy Statut przedkłada się Rządom Państw, które uczestniczyły w jednej lub kilku Sesjach Konferencji celem przyjęcia. Statut wchodzi w życie po przyjęciu go przez większość państw reprezentowanych na Siódmej Sesji.

2. Oświadczenie w sprawie przyjęcia składa się w Rządzie Królestwa Niderlandów, który zawiadamia o tym fakcie Rządy, o których mowa w ustępie 1 niniejszego Artykułu.

3. W przypadku przystąpienia nowego Członka Rząd Królestwa Niderlandów informuje wszystkich Członków o złożeniu przez tego nowego Członka oświadczenia w sprawie przyjęcia.

Artykuł 16

1. Każdy Członek może wypowiedzieć niniejszy Statut po upływie pięciu lat od dnia jego wejścia w życie zgodnie z Artykułem 15 ustęp 1.

2. Oświadczenie o wypowiedzeniu składa się w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Królestwa Niderlandów, co najmniej sześć miesięcy przed upływem roku budżetowego Konferencji; staje się ono skuteczne z upływem powyższego roku, jednak tylko wobec tego Członka, który je złożył.

Teksty Statutu zmienionego dnia ... 200...r. w językach angielskim oraz francuskim są jednakowo autentyczne.

Certified copy

STATUTE OF THE HAGUE CONFERENCE ON PRIVATE INTERNATIONAL LAW¹

(Entered into force 15 July 1955. Amended on 200.)

The Governments of the countries hereinafter specified:

the German Federal Republic, Austria, Belgium, Denmark, Spain, Finland, France, Italy, Japan, Luxembourg, Norway, the Netherlands, Portugal, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, Sweden and Switzerland;

In view of the permanent character of the Hague Conference on Private International Law;

Desiring to stress that character;

Having, to that end, deemed it desirable to provide the Conference with a Statute;

Have agreed upon the following provisions:

Article 1

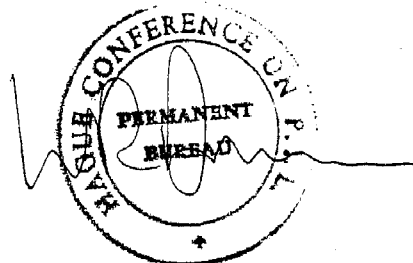
The purpose of the Hague Conference is to work for the progressive unification of the rules of private international law.

Article 2

1. Members of the Hague Conference on Private International Law are the States which have already participated in one or more Sessions of the Conference and which accept the present Statute.

2. Any other State, the participation of which is from a juridical point of view of importance for the work of the Conference, may become a Member. The admission of new Member States shall be decided upon by the Governments of the participating States, upon the proposal of one or more of them, by a majority of the votes cast, within a period of six months from the date on which that proposal is submitted to the Governments.

3. The admission shall become effective upon the acceptance of the present Statute by the State concerned.

¹ As of 30 June 2005, in addition to the founding Member States mentioned in the Preamble, the following States have accepted the Statute: Albania, Argentina, Australia, Belarus, Bosnia and Herzegovina, Brazil, Bulgaria, Canada, Chile, People's Republic of China, Croatia, Cyprus, Czech Republic, Egypt, Estonia, Georgia, Greece, Hungary, Ireland, Iceland, Israel, Jordan, Republic of Korea, Latvia, Lithuania, Malaysia, Malta, Mexico, Monaco, Morocco, New Zealand, Panama, Paraguay, Peru, Poland, Romania, Russian Federation, Serbia and Montenegro, Slovak Republic, Slovenia, South Africa, Sri Lanka, Suriname, The former Yugoslav Republic of Macedonia, Turkey, Ukraine, United States of America, Uruguay, Venezuela.

Article 3

1. The Member States of the Conference may, at a meeting concerning general affairs and policy where the majority of Member States is present, by a majority of the votes cast, decide to admit also as a Member any Regional Economic Integration Organisation which has submitted an application for membership to the Secretary General. References to Members under this Statute shall include such Member Organisations, except as otherwise expressly provided. The admission shall become effective upon the acceptance of the Statute by the Regional Economic Integration Organisation concerned.
2. To be eligible to apply for membership of the Conference, a Regional Economic Integration Organisation must be one constituted solely by sovereign States, and to which its Member States have transferred competence over a range of matters within the purview of the Conference, including the authority to make decisions binding on its Member States in respect of those matters.
3. Each Regional Economic Integration Organisation applying for membership shall, at the time of such application, submit a declaration of competence specifying the matters in respect of which competence has been transferred to it by its Member States.
4. Each Member Organisation and its Member States shall ensure that any change regarding the competence of the Member Organisation or in its membership shall be notified to the Secretary General, who shall circulate such information to the other Members of the Conference.
5. Member States of the Member Organisation shall be presumed to retain competence over all matters in respect of which transfers of competence have not been specifically declared or notified.
6. Any Member of the Conference may request the Member Organisation and its Member States to provide information as to whether the Member Organisation has competence in respect of any specific question which is before the Conference. The Member Organisation and its Member States shall ensure that this information is provided on such request.
7. The Member Organisation shall exercise membership rights on an alternative basis with its Member States that are Members of the Conference, in the areas of their respective competences.
8. The Member Organisation may exercise on matters within its competence, in any meetings of the Conference in which it is entitled to participate, a number of votes equal to the number of its Member States which have transferred competence to the Member Organisation in respect of the matter in question, and which are entitled to vote in and have registered for such meetings. Whenever the Member Organisation exercises its right to vote, its Member States shall not exercise theirs, and conversely.
9. "Regional Economic Integration Organisation" means an international organisation that is constituted solely by sovereign States, and to which its Member States have transferred competence over a range of matters, including the authority to make decisions binding on its Member States in respect of those matters.

certified copy

Article 4

1. The Council on General Affairs and Policy (hereafter "the Council"), composed of all Members, has charge of the operation of the Conference. Meetings of the Council shall, in principle, be held annually.
2. The Council ensures such operation through a Permanent Bureau, the activities of which it directs.
3. The Council shall examine all proposals intended to be placed on the agenda of the Conference. It shall be free to determine the action to be taken on such proposals.
4. The Netherlands Standing Government Committee, instituted by Royal Decree of 20 February 1897 with a view to promoting the codification of private international law, shall, after consultation with the Members of the Conference, determine the date of the Diplomatic Sessions.
5. The Standing Government Committee shall address itself to the Government of the Netherlands for the convocation of the Members. The Chair of the Standing Government Committee presides over the Sessions of the Conference.
6. The Ordinary Sessions of the Conference shall, in principle, be held every four years.
7. If necessary, the Council may, after consultation with the Standing Government Committee, request the Government of the Netherlands to convene the Conference in Extraordinary Session.
8. The Council may consult the Standing Government Committee on any other matter relevant to the Conference.

Article 5

1. The Permanent Bureau shall have its seat at The Hague. It shall be composed of a Secretary General and four Secretaries who shall be appointed by the Government of the Netherlands upon presentation by the Standing Government Committee.
2. The Secretary General and the Secretaries must possess appropriate legal knowledge and practical experience. In their appointment account shall also be taken of diversity of geographic representation and of legal expertise.
3. The number of Secretaries may be increased after consultation with the Council and in accordance with Article 10.

Article 6

- Under the direction of the Council, the Permanent Bureau shall be charged with -
- a) the preparation and organisation of the Sessions of the Hague Conference and the meetings of the Council and of any Special Commissions;
 - b) the work of the Secretariat of the Sessions and meetings envisaged above;
 - c) all the tasks which are included in the activity of a secretariat.

certified copy

Article 7

1. With a view to facilitating communication between the Members of the Conference and the Permanent Bureau, the Government of each of the Member States shall designate a national organ and each Member Organisation a contact organ.
2. The Permanent Bureau may correspond with all the organs so designated and with the competent international organisations.

Article 8

1. The Sessions and, in the interval between Sessions, the Council, may set up Special Commissions to prepare draft Conventions or to study all questions of private international law which come within the purpose of the Conference.
2. The Sessions, Council and Special Commissions shall, to the furthest extent possible, operate on the basis of consensus.

Article 9

1. The budgeted costs of the Conference shall be apportioned among the Member States of the Conference.
2. A Member Organisation shall not be required to contribute in addition to its Member States to the annual budget of the Conference, but shall pay a sum to be determined by the Conference, in consultation with the Member Organisation, to cover additional administrative expenses arising out of its membership.
3. In any case, travelling and living expenses of the delegates to the Council and the Special Commissions shall be payable by the Members represented.

Article 10

1. The budget of the Conference shall be submitted each year to the Council of Diplomatic Representatives of the Member States at The Hague for approval.
2. These Representatives shall also apportion among the Member States the expenses which are charged in that budget to the latter.
3. The Diplomatic Representatives shall meet for such purposes under the chairmanship of the Minister of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

Article 11

1. The expenses resulting from the Ordinary and Extraordinary Sessions of the Conference shall be borne by the Government of the Netherlands.
2. In any case, the travelling and living expenses of the delegates shall be payable by the respective Members.

Article 12

The usages of the Conference shall continue to be observed on all points, unless contrary to the present Statute or to the Regulations.

original copy

Article 13

1. Amendments to the Statute must be adopted by consensus of the Member States present at a meeting concerning general affairs and policy.
2. Such amendments shall enter into force, for all Members, three months after they are approved by two thirds of the Member States in accordance with their respective internal procedures, but not earlier than nine months from the date of their adoption.
3. The meeting referred to in paragraph 1 may change by consensus the periods of time referred to in paragraph 2.

Article 14

To provide for their execution, the provisions of the present Statute will be complemented by Regulations. The Regulations shall be established by the Permanent Bureau and submitted to a Diplomatic Session, the Council of Diplomatic Representatives or the Council on General Affairs and Policy for approval.

Article 15

1. The present Statute shall be submitted for acceptance to the Governments of States which participated in one or more Sessions of the Conference. It shall enter into force as soon as it is accepted by the majority of the States represented at the Seventh Session.
2. The statement of acceptance shall be deposited with the Netherlands Government, which shall make it known to the Governments referred to in the first paragraph of this Article.
3. The Netherlands Government shall, in the case of the admission of a new Member, inform all Members of the declaration of acceptance of that new Member.

Article 16

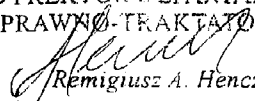
1. Each Member may denounce the present Statute after a period of five years from the date of its entry into force under the terms of Article 15, paragraph 1.
2. Notice of the denunciation shall be given to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands at least six months before the expiration of the budgetary year of the Conference, and shall become effective at the expiration of the said year, but only with respect to the Member which has given notice thereof.

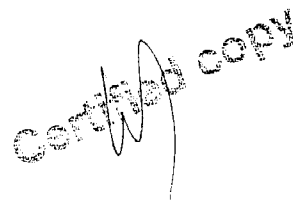
The English and French texts of this Statute, as amended on 200., are equally authentic.

Stwierdzam zgodność
fotokopii z ~~oryginałem~~/odpisem

Warszawa, dnia 17.06.06.....

DYREKTOR DEPARTAMENTU
PRAWNO-TRAKTATOWEGO

Remigiusz A. Henczel

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Ewa Ośniecka - Tamecka

Warszawa, 24.08. 2006 r.

Min.EOT/1079 /2006/DP/mg

Pani Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej:

- projektu uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia tekstu jednolitego zmienionego Statutu Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego, przyjętego w Hadze dnia 30 czerwca 2005 r., do ratyfikacji,
- projektu ustawy o ratyfikacji tekstu jednolitego zmienionego Statutu Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego, przyjętego w Hadze dnia 30 czerwca 2005 r.,
wyrażona na podstawie art. 2, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Panią Ewę Ośniecką - Tamecką, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

Szanowna Pani Minister!

W związku z przedłożonymi projektami (pismo nr RM-111-133-06, RM-10-114-06), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedstawione projekty uchwały i ustawy są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pani Anna E. Fotyga
Minister Spraw Zagranicznych

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

2006 08 24